

พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์

Self-Defense Behavior from Drugs of Police Corporal Students Class 14,
Training Center of Provincial Police Region 6, Nakhon Sawan Province

ศุภกานต์ เจริญสุข¹

Suppakarn Charernsook

Received: May 10, 2024

Revised: July 11, 2024

Accepted: August 02, 2024

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความรู้ความเข้าใจเรื่องยาเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ และ 2) ศึกษาพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 200 คน โดยใช้สูตรการคำนวณของ Taro Yamane และใช้กรอบแนวคิดการวิจัยจากงานวิจัยของสมพงศ์ทองบริบูรณ์ โดยมีปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นตัวแปรต้น และมีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดเป็นตัวแปรตาม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .67-1.00 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 30 ชุด ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .991 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ความรู้ ความเข้าใจเรื่องยาเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรม

¹ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์; Training Center Of Provincial Police Region 6

Corresponding author, e-mail: tidaza1969@gmail.com, Tel. 084-6397345

ตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า ส่วนมากเคยได้รับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดร้อยละ 84.50 และ 2) พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.64)

คำสำคัญ: พฤติกรรมการป้องกันตนเอง, ยาเสพติด, นักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14

Abstract

The objectives of this research article were 1) to study the knowledge and understanding of drugs of police corporal students, class 14, Training Center of Provincial Police Region 6, Nakhon Sawan Province; and 2) to study self-defense behavior from drugs of police corporal students, class 14, Training Center of Provincial Police Region 6, Nakhon Sawan Province. This was a survey research. The sample group used in the research was 200 police corporal students, class 14, Training Center of Provincial Police Region 6, Nakhon Sawan Province. Taro Yamane's calculation formula and the research framework from Sompong Thongboriboon's research were used. The personal factors of the respondents were the independent variables and self-defense behavior from drugs was the dependent variable. The research instrument was a questionnaire with a consistency index between .67-1.00. The questionnaire was tested with 30 Thammasat University students, with a reliability of .991. The statistics used for data analysis were percentage, mean, and standard deviation. The research results found that 1) the knowledge and understanding of drugs of police corporal students, class 14, Training Center of Provincial Police Region 6, Nakhon Sawan Province found that most of them had received knowledge about drugs (84.50%), and 2) self-defense behavior from drugs of police corporal students, class 14, Training Center of Provincial Police Region 6, Nakhon Sawan Province was at the highest level overall, with an average value ($\bar{X}$ = 4.64).

Keywords: Self-Defense Behavior, Drugs, Police Corporal Students, Class 14

บทนำ

ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดที่ประเทศไทยกำลังประสบปัญหาในขณะนี้มันเป็นปัญหาที่เรื้อรังมานาน ซึ่งถึงแม้ว่ารัฐบาลแต่ละยุคแต่ละสมัยจะพยายามแก้ไขปัญหาก็ยังไม่สามารถที่จะขจัดปัญหายาเสพติดให้หมดสิ้นจากแผ่นดินไทยอย่างถาวรเป็นปัญหาที่สร้างความเสียหายให้กับทั้งผู้เสพ ครอบครัว ประเทศชาติและโลกอย่างมากมายมหาศาลและมีแนวโน้มว่าจะขยายตัวต่อเนื่องตามสภาพความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม แล้วยังพบอีกว่าด้านกลุ่มผู้เสพมีการแพร่ระบาดขยายฐานจากกลุ่มผู้ใช้แรงงาน ผู้ขับรถยนต์และเกษตรกร ไปสู่กลุ่มผู้ว่างงาน และกลุ่มนักเรียน นักศึกษา ซึ่งมีแนวโน้มสูงขึ้น ทำให้ประเทศต้องสูญเสียพลเมืองและเยาวชนไปเป็นจำนวนมากเพราะยาเสพติดทำลายทั้งสุขภาพและอนาคต ตลอดจนถึงขั้นการสูญเสียชีวิตของตนเองอย่างน่าเสียดาย อนึ่ง ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่บั่นทอนเสถียรภาพของประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจและความมั่นคงของชาติ อันเป็นผลให้ประเทศต้องสูญเสียปัจจัยการผลิตในส่วนที่เป็นกำลังทางด้านบุคคลและกำลังทรัพย์ เป็นจำนวนมาก รวมทั้งก่อให้เกิดอาชญากรรม ตลอดจนทำลายวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมและประเทศชาติ

สำหรับปัญหาการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทยในปัจจุบัน พบว่ายาเสพติดประเภทไอซ์ หรือเมทแอมเฟตามีน ซึ่งเป็นสารเสพติดประเภทหนึ่งที่มีการนิยมใช้มากและมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการมีค่านิยมหรือความเชื่อที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการใช้ไอซ์ เช่น ต้องการให้ร่างกายตื่นตัว กระตุ้นอารมณ์ให้รู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลิน กระตุ้นประสาทและสมรรถนะทางเพศ ช่วยลดความอ้วน เพราะเชื่อว่า การเสพไอซ์สามารถทำให้น้ำหนักลดลง หน้าใส ไม่มีสิว เป็นต้น ซึ่งผู้เสพไอซ์จนติดจะส่งผลกระทบต่อสุขภาพ เป็นโรคขาดวิตามินและแร่ธาตุสำคัญต่อร่างกายเนื่องจากรับประทานอาหารไม่เพียงพอ น้ำหนักจะลดลงอย่างรวดเร็วจนเห็นได้ชัดภูมิคุ้มกันต้านทานโรคของร่างกายถดถอยลง หากเสพเป็นระยะนาน ๆ จะทำให้ระบบการทำงานของปอด ตับ และไตเสื่อมสภาพ มีปัญหาเกี่ยวกับฟัน มีโรคต่าง ๆ เกี่ยวกับหัวใจและเส้นเลือดในสมองซึ่งอาจถึงตายได้นอกจากนั้น ยังทำให้มีอาการเสพติดทางจิตซึ่งนำไปสู่การฟั่นเฟือนทางจิต นอนไม่หลับ กระวนกระวาย ซึมเศร้าและอ่อนเพลียผู้เสพจำต้องเพิ่มปริมาณการเสพมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งการติดไอซ์นอกจากจะมีปัญหาสุขภาพและความผิดตามกฎหมายแล้วยังทำให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา เช่น ปัญหาครอบครัวการเงิน และปัญหาส่วนตัวต่าง ๆ เช่นเดียวกับสารเสพติดอื่น ๆ ซึ่งจำเป็นต้องมีการณรงค์แก้ไขปัญหาค่านิยม ที่ไม่พึงประสงค์หรือความเชื่อที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการใช้ไอซ์ของเด็กและเยาวชนดังกล่าว (นิชธร ปุณณะปัญญา, 2558) ได้เล็งเห็นถึงปัญหายาเสพติดในสังคม ซึ่งมีผลต่อการแพร่ระบาดและการกระจายของยาเสพติด กล่าวคือเป็นสังคมเมืองที่อยู่ในช่วงของการ

พัฒนาการเจริญเติบโตของสังคม การขยายตัวของที่อยู่อาศัย การเพิ่มจำนวนประชากรการขยายแหล่งอุตสาหกรรม การเพิ่มปริมาณความต้องการของกลุ่ม ชนชั้นแรงงานภายในจังหวัดก่อให้เกิดลักษณะชุมชนแออัดตามพื้นที่ต่าง ๆ ที่กำลังพัฒนาและเจริญเติบโตขึ้น ประกอบกับในปัจจุบันการใช้แรงงานเด็กหรือการใช้เด็กและเยาวชนมามีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมีเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสาเหตุที่ผู้ค้ายาเสพติดให้เด็กและเยาวชนเข้ามาเป็นตัวแทนจำหน่ายยาเสพติดหรือการให้เด็กและเยาวชนมาเป็นตัวแทนในการนำส่งหรือเคลื่อนย้ายของยาเสพติดนั้น เนื่องจากเด็กและเยาวชนเมื่อถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมได้นั้นจะได้รับโทษที่ต่ำกว่าผู้ใหญ่

จากความสำคัญของปัญหาดังกล่าว นักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 (ราชกิจจานุเบกษา, 2552) บางคนซึ่งเป็นกลุ่มวัยรุ่นจะเริ่มจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ ก่อนจะนำไปสู่สารเสพติดชนิดอื่น ๆ ซึ่งมีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ อันเป็นผลจากการขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติด ดังนั้นการศึกษาความรู้ความเข้าใจเรื่องยาเสพติดและพฤติกรรมในการป้องกันตนเองของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ในศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งเป็นสถานศึกษาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหน้าที่ในการฝึกอบรมข้าราชการตำรวจ นักเรียนนายสิบตำรวจ และหลักสูตรต่าง ๆ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่ามีความรู้เรื่องยาเสพติดอย่างไร มีพฤติกรรมในการป้องกันตนเอง อย่างไรที่สามารถทำให้ไม่ต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ถึงแม้จะอยู่ในพื้นที่ที่ระบาดซึ่งมีความเสี่ยงสูงและอาจตกเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการติดยาเสพติด และเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นข้อมูลในการป้องกันและป้องปรามนักเรียนนายสิบตำรวจ หรือผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตรต่าง ๆ ไม่ให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด หรืออาจนำข้อมูลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมให้กับเยาวชนซึ่งเป็นกลุ่มเสี่ยงอื่น ๆ หรือเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพของเยาวชนที่ติดยาเสพติดให้กลับมาใช้ชีวิตอย่างปกติสุขต่อไป

วัตถุประสงค์

- 1 เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจเรื่องยาเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์
- 2 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจเรื่องยาเสพติดและพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติด ของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่น 14

ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางให้ผู้เกี่ยวข้องได้รู้ประโยชน์และเป็นแนวทางในการป้องกันการใช้ยาเสพติดในสถานศึกษา และป้องกันยาเสพติดให้กับเยาวชน กลุ่มเสี่ยง โดยผู้วิจัยกำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตเนื้อหาโดยการศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาความรู้ความเข้าใจของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ ที่มีต่อยาเสพติด และพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดโดยประกอบไปด้วยพฤติกรรมที่เกิดจากตนเอง เพื่อน ครอบครัว อาจารย์ สถานศึกษา ศาสนา สังคมและกฎหมาย

พื้นที่ในการศึกษาวิจัย คือ พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ เลขที่ 837 หมู่ 10 ตำบลนครสวรรค์ตก อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ นักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 4 กองร้อย กองร้อยละ 50 นาย รวมเป็นจำนวน 200 นาย โดยการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ Yamane, T. (1973) กำหนดระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้คือ .05

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนรวมทั้งหมดของประชากรที่ใช้ในการศึกษา

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ไม่เกินร้อยละ 5

$$\text{แทนค่า } n = \frac{400}{1+400(.05)^2} = 200$$

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของสมพงศ์ ทองบริบูรณ์ (2561) และกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework) ประกอบด้วย

ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ค่าใช้จ่ายประจำวันที่ได้รับจากผู้ปกครอง จำนวนพี่น้อง สถานภาพทางครอบครัว อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัว ปัจจุบันอาศัยอยู่กับใคร ปัญหาส่วนตัว มีปัญหาปรึกษาใครมากที่สุด การใช้เวลาว่างหลังจากเลิกเรียน

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติด ได้แก่ 1) ความรู้ความเข้าใจเรื่องยาเสพติด 2) พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่างที่สร้างพร้อมแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งก็มีความรู้และประสบการณ์ทางด้านที่จะทำการศึกษาพิจารณาแบบสอบถาม เพื่อตรวจสอบความตรง เชิงเนื้อหา และพิจารณาความเหมาะสมในการใช้ภาษา และข้อคำถามเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน ถูกต้องและมีความเหมาะสมตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งผลจากการคำนวณ พบว่า ทุกข้อคำถามมีค่า (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 จึงถือว่าข้อคำถามนั้นสามารถใช้ได้ และมีข้อคำถามในแบบสอบถามบางข้อต้องแก้ไข ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจยาก และตัดข้อคำถามที่มีความซ้ำซ้อนออก หลังจากนั้นทำการปรับปรุงแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญ เสนอแนะ

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่างที่ผ่านการแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ (Try-Out) กับนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ไม่ได้ถูกเลือกเป็น กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

3. ทำการตรวจสอบความชัดเจนของภาษาที่ใช้ในการสื่อสารว่ามีความเข้าใจตรงกันหรือไม่ระหว่างผู้วิจัยกับผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามสามารถปฏิบัติตามคำชี้แจงได้อย่างถูกต้อง และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) Cronbach's Alpha ได้ .991 ของแบบสอบถาม

4. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบคุณภาพเรียบร้อยแล้วทำการปรับปรุงรูปแบบของแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์เพื่อใช้สำหรับเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยได้ดำเนินการ สร้างเครื่องมือแบบฟอร์มออนไลน์ (Google Forms) และผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบฟอร์มด้วยตนเองและใช้การวิเคราะห์เก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจากระบบ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะ แบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) มีข้อคำถามจำนวน 11 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจเรื่องยาเสพติด ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) มีข้อคำถามจำนวน 13 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่มีต่อยาเสพติด ลักษณะแบบสอบถามเป็น แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีข้อคำถามจำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีเกณฑ์ในการกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert, R.A., 1932) ได้ดังนี้

ระดับพฤติกรรม**ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกตอบ**

ไม่มีพฤติกรรมในการป้องกันตนเองเลย กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

มีพฤติกรรมในการป้องกันตนเองน้อย กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

มีพฤติกรรมในการป้องกันตนเองเป็นครั้งคราว กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

มีพฤติกรรมในการป้องกันตนเองมาก กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

มีพฤติกรรมในการป้องกันตนเองมากที่สุด กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และความรู้ ความเข้าใจเรื่องยาเสพติด วิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ (Frequency) และคำนวณค่าร้อยละ (Percentage)

2. ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมที่มีต่อการป้องกันตนเองจากยาเสพติด วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) การจัดลำดับคะแนนเฉลี่ยเพื่อแปลความหมายใช้เกณฑ์ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย**แปลความว่า**

1.00 – 1.49 ไม่มีพฤติกรรมในการป้องกันตนเองเลย

1.50 – 2.49 มีพฤติกรรมในการป้องกันตนเองน้อย

2.50 – 3.49 มีพฤติกรรมในการป้องกันตนเองเป็นครั้งคราว

3.50 – 4.49 มีพฤติกรรมในการป้องกันตนเองมาก

4.50 – 5.00 มีพฤติกรรมในการป้องกันตนเองมากที่สุด

สรุปผลการวิจัย

1. ความรู้ความเข้าใจเรื่องยาเสพติด ความรู้ความเข้าใจเรื่องยาเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์

1.1 การรับรู้ถึงพิษภัยของยาเสพติด อันตรายของยาเสพติด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ได้รับความรู้เรื่องยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 84.50 การได้รับความรู้จากสื่อต่าง ๆ พบว่าส่วนมากได้รับความรู้จากอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 79.50 ประเภทของยาเสพติดที่รู้จัก พบว่าส่วนมากรู้จักยาเสพติดมากที่สุด 3 ลำดับ คือ ยาบ้า (แอมเฟตามีน) คิดเป็นร้อยละ 95.00 และกัญชา คิดเป็นร้อยละ 87.50 รองลงมา คือ และใบกระท่อม คิดเป็นร้อยละ 82.50 ตามลำดับ การระบาดของยาเสพติด พบว่าส่วนมากคิดว่าการระบาดของยาเสพติดในชุมชนที่พักอาศัย คิดเป็น

ร้อยละ 40.00 ยาเสพติดที่ระบาดในชุมชน พบว่าส่วนมากมีความเห็นว่ายาเสพติดที่ระบาดในชุมชนที่พอกอาศัยมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ ยาบ้า (แอมเฟตามีน) คิดเป็นร้อยละ 73.50 รองลงมา คือ กัญชา คิดเป็นร้อยละ 60.00 และใบกระท่อม คิดเป็นร้อยละ 49.00 ตามลำดับ การทราบการติดยาเสพติดของเพื่อน พบว่าส่วนมากไม่ทราบว่าเพื่อนบางคนติดยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 42.50 วิธีการเสพยาเสพติดที่เพื่อนเคยใช้ พบว่าส่วนมากทราบว่าวิธีการเสพยาเสพติดที่เพื่อนเคยใช้ คือ วิธีอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 43.00 การให้ความรู้ของหน่วยงานราชการ พบว่าส่วนมากมีความเห็นว่าในชุมชนที่พอกอาศัยอยู่มีหน่วยงานราชการเข้าไปให้ความรู้เรื่องยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 72.50 การตรวจจับของเจ้าหน้าที่ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีความเห็นว่าในชุมชนที่พอกอาศัยอยู่มีการเข้าไปตรวจจับเรื่องยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 73.50

1.2 สาเหตุของการติดยาเสพติด ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าสาเหตุของการติดยาเสพติดคือการถูกชักชวนให้ลองยาเสพติด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากไม่เคยถูกชักชวนให้ลองยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 79.00 สาเหตุของการเสพยาเสพติดมาจากอะไรส่วนมากมีความเห็นว่าสาเหตุของการเสพยาเสพติด คืออยากลอง คิดเป็นร้อยละ 86.00 ยาเสพติดจะช่วยในเรื่องประสิทธิภาพในการเรียน ส่วนมากมีความเห็นไม่จริงที่ว่ายาเสพติดจะช่วยในเรื่องประสิทธิภาพในการเรียนหนังสือ คิดเป็นร้อยละ 90.00

1.3 ผลกระทบของยาเสพติด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีความเห็นว่ายาเสพติดมีผลกระทบต่อครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 95.00

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติด ของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ แยกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ โดยภาพรวมมีระดับพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.64) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีระดับพฤติกรรมที่มีต่อยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุด คือ มีการป้องกันตนเองด้วยการปฏิเสธการทดลองยาเสพติดทุกชนิดโดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.81) โดยกล่าวว่าหากเสพยาเสพติดและถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับได้จะทำให้เสียอนาคตทางการศึกษาโดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.79) และจะปฏิเสธทันทีเสมอเมื่อเพื่อนนำยาเสพติดมาและชวนให้เสพยาเสพติดโดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.78) และรู้สึกดีเมื่อเห็นว่ามีหน่วยงานของรัฐเข้าไปณรงค์ประชาสัมพันธ์หรือตรวจจับยาเสพติดในทุกพื้นที่โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.78) และมีความระมัดระวังบุคคลแปลกหน้าที่ให้สิ่งของเพื่อจูงใจให้ใช้ยาเสพติดโดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.77) สามารถดำรงตนเองด้วยการไม่เสพยาเสพติด ถึงแม้สถานที่พัก

อาศัยจะมีการระบาดของยาเสพติดก็ตามค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.77$) ที่เหลือมีระดับพฤติกรรมที่มีต่อยาเสพติดอยู่ในระดับมากคือ ไม่สามารถเสพยาเสพติดได้เนื่องจากขัดต่อหลักศาสนาที่ตนนับถือ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.42$) รองลงมา คือ เคยรู้สึกเครียด น้อยใจที่ครอบครัวไม่เข้าใจตนเองแต่ก็ยังไม่เคยใช้ยาเสพติด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.36$) เคยผิดหวังและเครียดที่เพื่อนไม่เข้าใจตนเอง แต่ก็เข้าใจโดยไม่ใช้ยาเสพติดค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.34$) และเมื่อมีความเครียดที่เกิดจากการเรียน เพื่อนความรัก หรือครอบครัว จะใช้วิธีการอื่นเพื่อผ่อนคลายโดยไม่อาศัยยาเสพติดค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.25$) จะหลีกเลี่ยงการดื่มสุราของมึนเมาเพราะเป็นช่องทางให้มีการเสพยาเสพติดได้ง่าย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.29$)

อภิปรายผลการวิจัย

1 ด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องยาเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับความรู้ ความเข้าใจเรื่องยาเสพติด ร้อยละ 84.50 สอดคล้องกับงานวิจัยของสมพงศ์ ทองบริบูรณ์ (2561) โดยภาพรวมพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดอยู่ในระดับมาก โดยสื่อที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับความรู้มากที่สุด คือ จากอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 79.50 และยาเสพติดที่ผู้ตอบแบบสอบถามรู้จักมากที่สุด คือ ยาบ้า ร้อยละ 95.00 โดยได้เกิดการระบาดเป็นอย่างมาก รัฐบาลจึงมีนโยบายดำเนินการเพื่อเอาชนะยาเสพติด มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ มากมาย โดยเฉพาะสื่อทางโทรทัศน์และวิทยุชุมชนต่าง ๆ ที่มีจำนวนมาก ประกอบกับการจับกุมยาเสพติดมักจะถูกนำมาแถลงข่าว และมีภาพข่าวยาบ้าผ่านสื่อโทรทัศน์อยู่เสมอ จึงทำให้ยาบ้าเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในกลุ่มประชากร ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของดนิตา สายทองสุข, บุญวัฒน์ สว่างวงศ์, ธัญชนก สุรพันธ์ (2562) พบว่า ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด โดยได้รับความรู้จากสื่อ 3 ลำดับ คือ สื่ออินเทอร์เน็ต บุคคลใกล้ชิด เพื่อน/อาจารย์/ ผู้ปกครอง และ วิทยุ/โทรทัศน์ และรู้จักยาเสพมากที่สุด 3 ลำดับคือ ยาบ้า กัญชาและกระท่อม เป็นไปตามค่านิยมของอุมาพร ตรังสมบัติ (2554) ได้ให้ความหมายของยาเสพติดว่า หมายถึง สารหรือยา ที่อาจเป็นผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติหรือจากการสังเคราะห์ ซึ่งเมื่อบุคคลใดเสพหรือ ได้รับเข้าไปในร่างกายซ้ำ ๆ กันแล้ว ไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ ซึ่งอาจเป็นช่วงระยะเวลาหนึ่ง หรือนานติดต่อกันก็ตาม จะทำให้บุคคลนั้นต้องตกอยู่ใต้อำนาจหรือเป็นทาสของสิ่งนั้นทางด้านร่างกายและจิตใจ หรือจิตใจเพียงอย่างเดียว

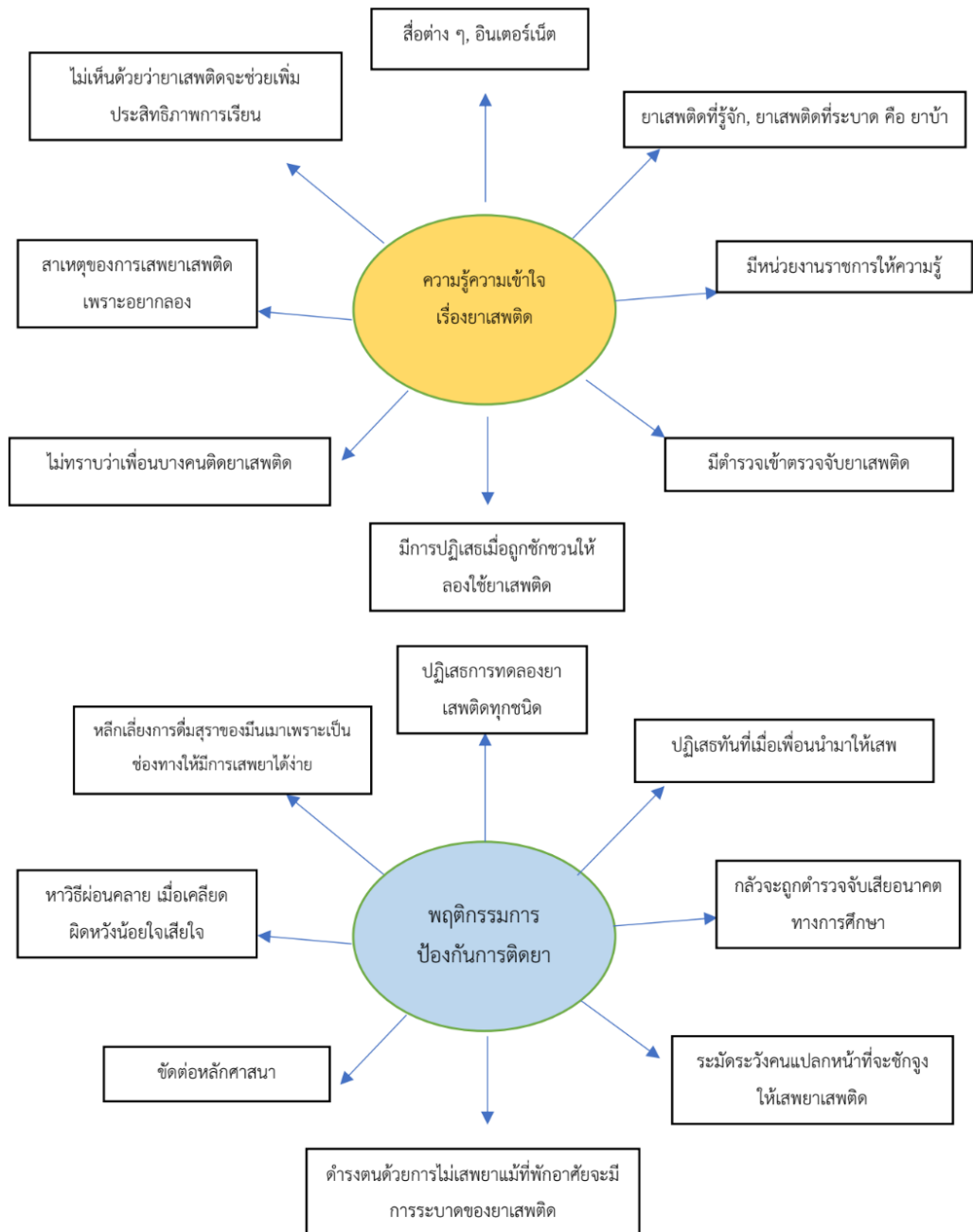
2 ด้านพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรม การ

ป้องกันตนเองจากยาเสพติดในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดในทุกด้าน เช่น ด้านการป้องกันตนเอง ด้วยการปฏิเสธการทดลองเสพยาเสพติดทุกชนิด กล่าวหาเสพยาเสพติดและเจ้าหน้าที่ตำรวจจับได้จะทำให้เสียอนาคตทางการศึกษา และจะปฏิเสธทันทีเสมอเมื่อเพื่อนนำยาเสพติดมาและชวนให้เสพยาเสพติด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64) สอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ญลักษณ์ บุญความดี (2553) พบว่า ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมในการป้องกันตนเองจากยาบ้า ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการป้องกันตนเองจากยาบ้าในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ ที่ระบุถึงแนวทางในการสร้างภูมิคุ้มกัน ในประการแรกว่า การนับถือตนเอง เป็นการให้ความสำคัญกับสุขภาพร่างกาย โดยดูแลตนเองของตนเอง นับเป็นจุดสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหา อันเนื่องมาจากการใช้ยาในทางที่ผิด เพราะเป็นภูมิคุ้มกันที่จะต้องใช้มาตรการทางการศึกษาเสริมสร้างให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียน นักศึกษา เมื่อเห็นคุณค่า เห็นความสำคัญของตนเองแล้วจะทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนโดยการไม่หันไปพึ่งยาเสพติด (กรมสุขภาพจิต, 2554)

ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่า นักเรียนนายสิบตำรวจของศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ โดยภาพรวมเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจที่มุ่งมั่นต่อการศึกษา ได้รับการอบรมสั่งสอนจากครอบครัวที่อบอุ่นให้ความห่วงใย และเพื่อนนักเรียนนายสิบตำรวจส่วนใหญ่ก็อยู่ในลักษณะเดียวกันประกอบกับผู้บังคับบัญชาของศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 มีความห่วงใยและมุ่งมั่นดูแลนักเรียนนายสิบตำรวจอย่างเป็นระบบทั้งบุคลากรของศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 ตลอดถึงชุมชนได้ร่วมมือกันส่งผลให้นักเรียนนายสิบตำรวจมีพฤติกรรม สามารถปกป้องตนเองจากยาเสพติด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพรศักดิ์ พานพิศ (2552) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียนนอกระบบของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ นักศึกษามีพฤติกรรมป้องกันยาเสพติดโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81) โดยมีพฤติกรรมที่สำคัญในการปฏิเสธยาเสพติด และที่สำคัญมีพฤติกรรมพูดคุยกับครอบครัว อาจารย์ และกลุ่มเพื่อนนักศึกษา และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสอดคล้องกับงานวิจัยของกิตติศักดิ์ คงนตตะโชสภณ (2558) พบว่า ครอบครัวมีบทบาทในการป้องกันยาบ้าในวัยรุ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ครอบครัวมีบทบาทในการอบรม เลี้ยงดูมากที่สุด

องค์ความรู้ใหม่

ผู้วิจัยขอเสนอองค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติด ของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์

วิธีการที่นักเรียนนายสิบตำรวจได้รับความรู้เรื่องยาเสพติดมาจากสื่อต่างๆ โดยส่วนใหญ่จากอินเทอร์เน็ต ยาเสพติดที่รู้จักส่วนมากจะเป็นยาบ้าซึ่งมีการระบาดในชุมชนที่พักอาศัย แต่ก็มีหน่วยงานราชการเข้าไปให้ความรู้เรื่องยาเสพติด และมีการเข้าไปตรวจจับเรื่องยาเสพติด นักเรียนนายสิบตำรวจส่วนมากไม่เคยถูกชักชวนให้ลองยาเสพติดและไม่ทราบว่าเพื่อนบางคนติดยาเสพติด หรือวิธีการเสพยาที่เพื่อนเคยใช้ สาเหตุการเสพยาเสพติดส่วนมากคือการอยากลอง ส่วนมากคิดว่ายาเสพติดไม่ช่วยให้ประสิทธิภาพการเรียนรู้ดีขึ้นคิดว่าการเสพยาเสพติดจะมีผลกระทบกับครอบครัว

พฤติกรรมการป้องกันในการติดยาของนักเรียนนายสิบตำรวจ นักเรียนนายสิบตำรวจมีการป้องกันตนเองโดยการปฏิเสธการทดลองยาเสพติดทุกชนิดและจะปฏิเสธทันทีเมื่อเพื่อนนำยาเสพติดมาและชวนให้เสพ โดยกลัวว่าหากถูกตำรวจจับได้จะทำให้เสียอนาคตทางการศึกษา มีความระมัดระวังคนแปลกหน้าที่ให้สิ่งของจูงใจให้ใช้เพื่อเสพยาเสพติด สามารถดำรงตนด้วยการไม่เสพยาแม้ที่พักอาศัยจะมีการระบาดของยาเสพติดอยู่มากก็ตาม นักเรียนนายสิบบางส่วนไม่สามารถเสพยาเสพติดได้เนื่องจากขัดต่อหลักศาสนา มีบางส่วนที่รู้สึกเคลียดน้อยใจที่ครอบครัวไม่เข้าใจ ผิดหวังจากความรักหรือเพื่อนไม่เข้าใจแต่ก็ไม่เคยใช้ยาเสพติด และถ้ามีความรู้สึกดังกล่าวจะใช้วิธีอื่นเพื่อผ่อนคลาย โดยการหลีกเลี่ยงการดื่มสุราของมีเมาเพราะเป็นช่องทางให้มีการเสพยาเสพติดได้ง่าย

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอเชิงนโยบาย คือ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ มีนโยบายเร่งด่วนที่จะทำเพื่อประชาชนเป็นลำดับแรกมี 3 เรื่อง โดยมีเรื่องการแก้ไขปัญหการแพร่ระบาดของยาเสพติดเป็นอันดับแรก และในส่วนของคุณยฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ ได้นำผลการวิจัยไปกำหนดเป็นนโยบาย โดยการให้ฝ่ายปกครองและการฝึก ออกกฎระเบียบในการลงโทษโดยการตัดคะแนนความประพฤติ หรือการให้ออกจากการฝึกอบรมในหลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจกรณีที่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ควรให้มีการตรวจสอบสารเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจเป็นประจำทุก 3 เดือน

เอกสารอ้างอิง

- กรมสุขภาพจิต. (2554). *คู่มือการสอนทักษะชีวิตเพื่อป้องกันสารเสพติดในสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักพัฒนาสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- กิตติศักดิ์ คงนตะชะโสภณ. (2558). *บทบาทของครอบครัวในการป้องกันยาบ้าในวัยรุ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยา). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ณิชากร ปุณณะปัญญา. (2558). *ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของเด็กและเยาวชนในจังหวัดบุรีรัมย์*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวศึกษาและการบริหารงานยุติธรรม). สถาบันอาชีวศึกษาและการบริหารงานยุติธรรม วิทยาลัยรัฐกิจ : มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ดนิตา สายทองสุข, บุญวัฒน์ สว่างวงศ์, ธัญชนก สุรจันทร์. (2562). *ยาเสพติดและพฤติกรรมป้องกันยาเสพติดของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*. ใน *การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3* (น. 1743-1756). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- พรภัค พานพิศ. (2552). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันปัญหาเสพติดของนักเรียนนอก ระบบ ของศูนย์การศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา). โครงการบัณฑิตศึกษา : มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2552. (2552, 15 กุมภาพันธ์). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 126 ตอนที่ 66 ก, หน้า 49.
- เพ็ญลักษณ์ บุญความดี. (2553). *ความรู้ ทักษะชีวิต และพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาบ้าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมพงศ์ ทองบริบูรณ์. (2561). *พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพนาทวี*. (สารนิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

Likert, R. (1932). A technique for the measurement of attitudes. *Archives of Psychology*, 22(140), 5-55.

Yamane, T. (1973). *Statistics: an introductory analysis*. New York : Harper & Row.